

[Schapiro, Tobiah Pesach, 1845-1924.]

שאלת־אל. שואל כענין ומשיב כהלכה מאח בן-נהוראי
העירוני.

[Washington, D.C.?], 1918. 61 p. 21 1/2 cm.
(watermarked paper--ruled notebook).

The manuscript is in the hand of Dr. Israel Schapiro, son of the author, who published extracts from it nine years later in his father's Pitgamim shel hakhamim (N.Y., 1927), pp. 61-78. (Some of this material also appears in his

Continued

DLC

MMW

-2-

father's Imre shefer, pp. 66 and 127-8.) He has not indicated in print his father's use of the present pseudonym, apparently, and it appears unrecorded. The solution to the riddle regarding the author's identity (p. 61) is:

ס"ך שפירא + בכל"ם = שאלת־אל

"Property of Dr. Israel Schapiro"

MMW

MICRO ORIENT.
HEBR. 880/18

LC Hebr. Ms 19 (Micro Orien. Hebr. 880/18)

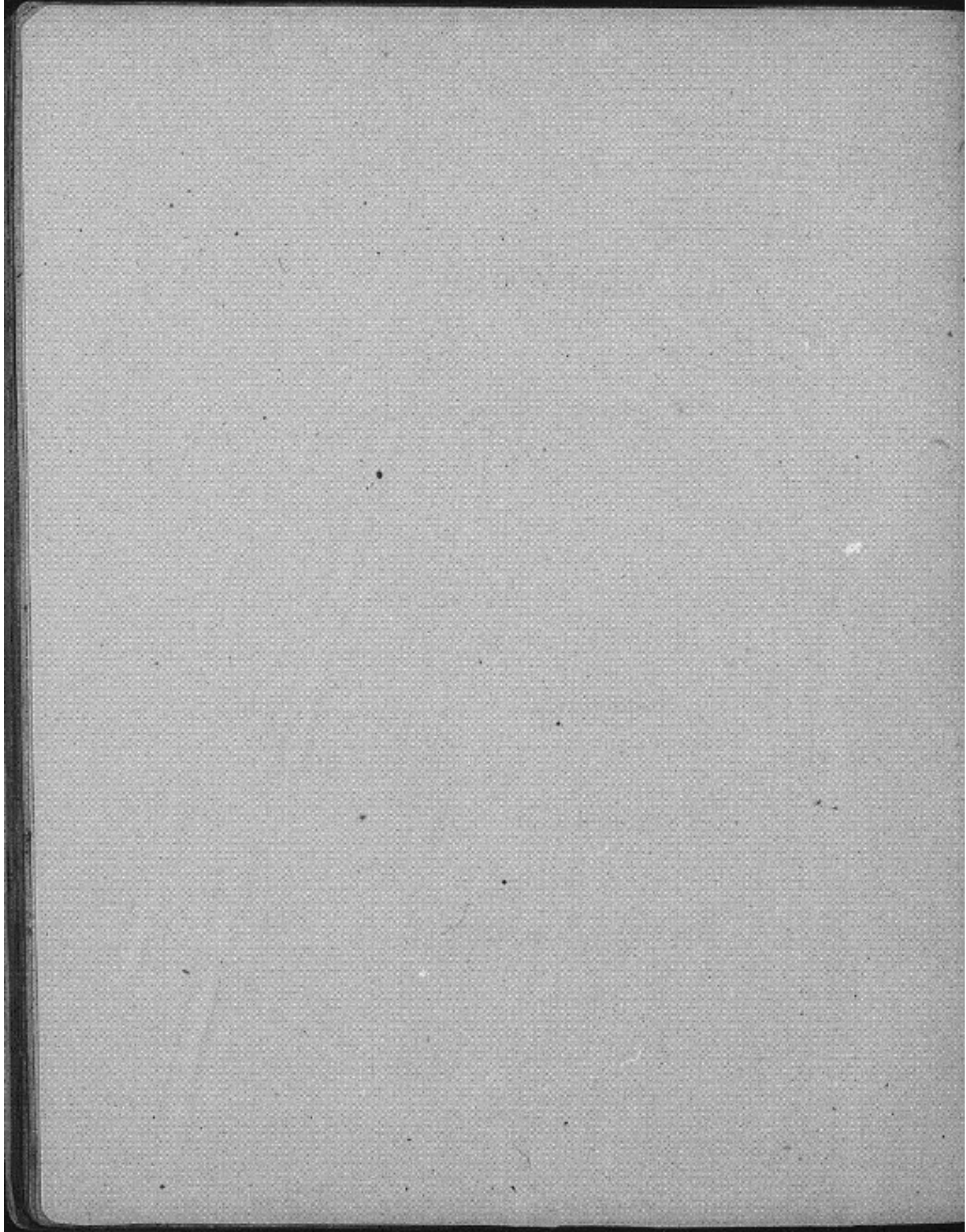
61 pp. Paper. 21 x 16 cm. 1918. Ashkenazic semi-cursive script.

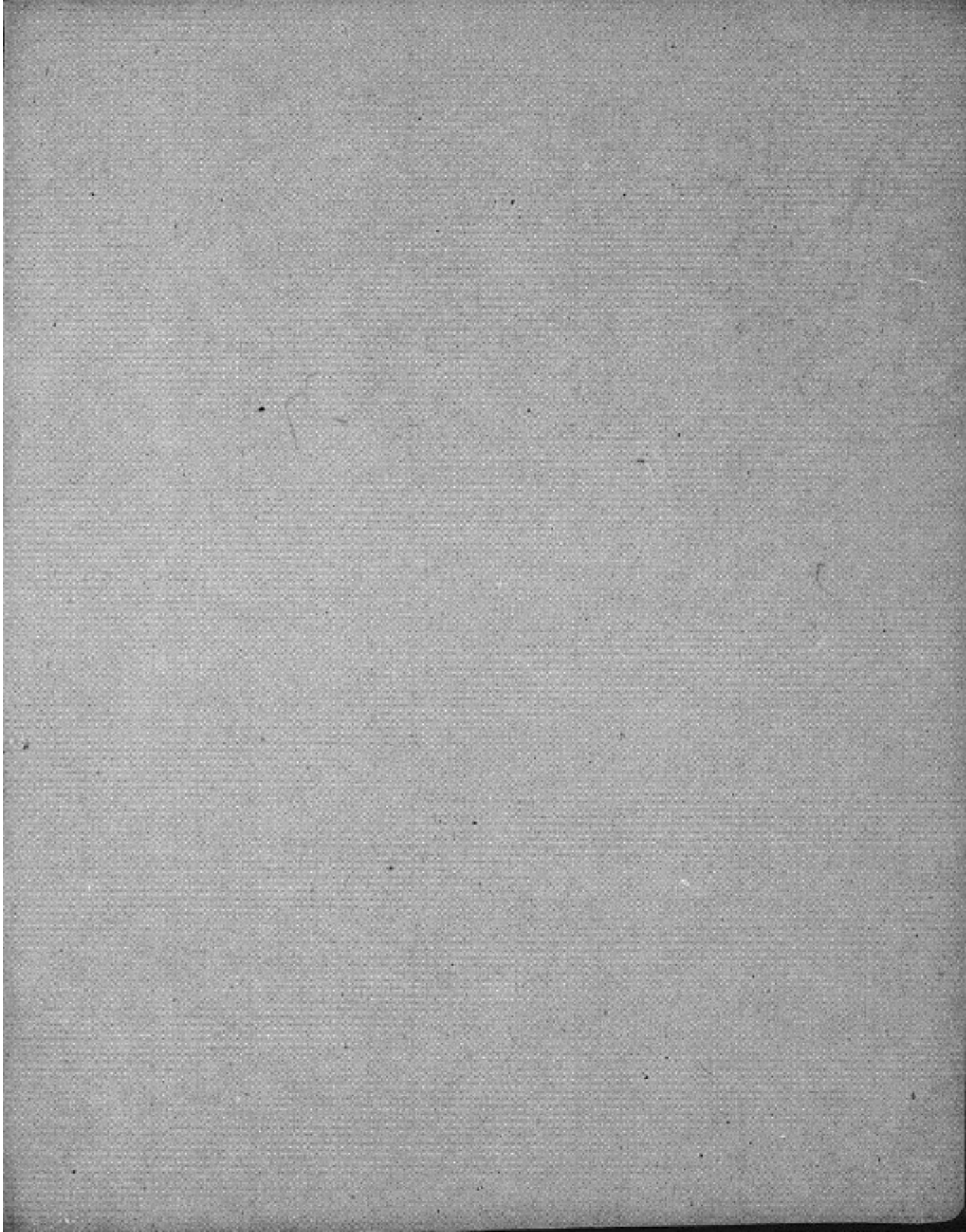
Shealtiel, moral epigrams and riddles by Tobiah Pesach Schapiro (1845-1924). Copied by the author's son, Dr. Israel Schapiro. Extracts were published in the author's *שפר אמרי שפר* pp. 66 and 127-128, and by Israel Schapiro in his father's *פתגמים של חכמים* (New York 1927).

Owner: "Property of Dr. Israel Schapiro".
MMW.

שאלות יאל

Property
of Daniel Whapins

שְׁחֵלְתֵיךָ

שאל בענין אשה פלגה

ואל

בן-נהוראי העירוני

Schaltiel.

d. h.

Epilerna

von

Ben-Nehorai Hieronym.

פתיחה

ספר זאב שאריות חסודות אבניך
הוא נכבד, וישנה עלו עונתך:
אל תבאם אם חסודות אל עבניך
אל תחט פן חסודות - טענתך
אל אבניך ולא לחסודות אם שאר,
אל אבניך נכבד, הבו חסודות שמו שאריות.

אקדמות מלין טאת המו"ל.

אקדמ-ארתמן ער קלישא בן נהוראו הצורנו, אבנא חבולא
כתבום ספרותנום הראומ, אכרבה אנכום אנזומם לבסא, אלא שאן
הלצה זכרתי לכן גפס השלומם והלזום, לפעוט הקלסום ונחירות חרבא
האחרובום את המבונא ואת וולקנא גו השנה החמישית.

מתוך חבולא כתבום ההם אשר צובנו צוהם לבדקם,
תבסנו לפי לצה קקונטרס הגה, שאולמא" להוריאו לרשואת הרבום;
תבסנו בא כבדן שאבם באר לו מחט מתוך פניו של מצלה צד צבום
אלי מולא, גפס לבחט קובא לתקן מלאכא חרבה, לתפאר, לאינה את
הקרבום, אהסור הפורכום מקון השלום, אהפנא חצברארוט מתח
הצברום, ולתואר פאפה להוריא הפקדה שקיה, אכבאה.

השאולא של ספר מתחלקא לפעם שונם, תנוואת אפולא, אבולא
אבולא וצוסרווא, ארבאנו גל אולמו הפולאספום, חבולא להלצווא,
אבא חרובא לקבא בעתם א הקוראום בא; אבולא מתאום הוא
ארשוו קבץ פתמו: שואא כעטן אנשיך כהלכה.

קחא זכא בא, אכרבתם עם אנתנו

המו"ל.

קורח מנחם-אד תברכנו אפיך.

Handwritten text at the top of the page, possibly a title or header.

First paragraph of handwritten text, consisting of several lines.

Second paragraph of handwritten text, consisting of several lines.

Third paragraph of handwritten text, consisting of several lines.

Handwritten text line, possibly a signature or a specific note.

Handwritten text at the bottom right of the page.

Handwritten text at the bottom left of the page.

I.

א. איך האבן די קינדער געזאגט אז זיי זענען און זענען?

ב. ווי פיל פראגען האבן זיי געוואלט אנטווארטן?

ג. (אויב זיי האבן געוואלט אנטווארטן) ווי פיל פראגען האבן זיי געוואלט אנטווארטן?

ד. ווי פיל פראגען האבן זיי געוואלט אנטווארטן?

ה. איך האבן די קינדער געזאגט אז זיי זענען און זענען?

ו. ווי פיל פראגען האבן זיי געוואלט אנטווארטן?

ז. (אויב זיי האבן געוואלט אנטווארטן) ווי פיל פראגען האבן זיי געוואלט אנטווארטן?

ח. ווי פיל פראגען האבן זיי געוואלט אנטווארטן?

ט. איך האבן די קינדער געזאגט אז זיי זענען און זענען?

י. ווי פיל פראגען האבן זיי געוואלט אנטווארטן?

א. ווי פיל פראגען האבן זיי געוואלט אנטווארטן?

ב. ווי פיל פראגען האבן זיי געוואלט אנטווארטן?

ג. ווי פיל פראגען האבן זיי געוואלט אנטווארטן?

ד. ווי פיל פראגען האבן זיי געוואלט אנטווארטן?

ה. ווי פיל פראגען האבן זיי געוואלט אנטווארטן?

ו. ווי פיל פראגען האבן זיי געוואלט אנטווארטן?

ז. ווי פיל פראגען האבן זיי געוואלט אנטווארטן?

- א. איזהו גמול ?
- ב. הכבוד איך יקרו ?
- ג. איזהו גמול ?
- ד. השלום קדמון ?
- ה. איזהו גמול ?
- ו. הכבוד איך בקדמות ?
- ז. איזהו גמול גמול ?
- ח. כל שפירא זקנו קדמ ?
- ט. איזהו תלמוד חכם ?
- י. כל שפירא זקנו קדמ ואלו זקנו ?
- יא. איזהו חכם זקנו זקנו זקנו זקנו ?
- יב. זה שלום חסדו ושלום דתורה שלום.

חכם? זה המורה אשר אל ביד חכמה?

אכן השגד החכמה של אשר עינו השקפות שנות (לכח כח)
 רב מאד להיות יקד ירון מאת אבות אפרנסת, אשר איזה דבור?
 כל שיש לו נחל הוא גדול? ר' ארבען שהוא של המלכות,
 לא יאמר: כל שיש לו מאה כבוד מאה שגול אע"פ דבור; וזו עקובא
 שהאזהב מספרת הדבר יבדקת אמת וספרון עמיה אמת ואלוהא

א. איהו יתיר?
 ת. איהו יתיר ויהוה יתיר.

א. איהו יתיר?
 ת. איהו יתיר ויהוה יתיר.

א. איהו יתיר?
 ת. איהו יתיר ויהוה יתיר.

א. איהו יתיר?
 ת. איהו יתיר ויהוה יתיר.

א. איהו יתיר?
 ת. איהו יתיר ויהוה יתיר.

א. איהו יתיר?
 ת. איהו יתיר ויהוה יתיר.

א. איהו יתיר?
 ת. איהו יתיר ויהוה יתיר.

א. איהו יתיר?
 ת. איהו יתיר ויהוה יתיר.

א. איהו יתיר?
 ת. איהו יתיר ויהוה יתיר.

א. איהו יתיר?
 ת. איהו יתיר ויהוה יתיר.

א. איהו יתיר?
 ת. איהו יתיר ויהוה יתיר.

א. איך האבן די קינדער געלערנט צו שרייבן? א. א. א.

ב. ווען האבן זיי געלערנט צו שרייבן? ב. א. א.

ג. ווען האבן זיי געלערנט צו שרייבן? ג. א. א.

ד. ווען האבן זיי געלערנט צו שרייבן? ד. א. א.

ה. ווען האבן זיי געלערנט צו שרייבן? ה. א. א.

ו. ווען האבן זיי געלערנט צו שרייבן? ו. א. א.

ז. ווען האבן זיי געלערנט צו שרייבן? ז. א. א.

ח. ווען האבן זיי געלערנט צו שרייבן? ח. א. א.

ט. ווען האבן זיי געלערנט צו שרייבן? ט. א. א.

י. ווען האבן זיי געלערנט צו שרייבן? י. א. א.

יא. ווען האבן זיי געלערנט צו שרייבן? יא. א. א.

יב. ווען האבן זיי געלערנט צו שרייבן? יב. א. א.

יג. ווען האבן זיי געלערנט צו שרייבן? יג. א. א.

יד. ווען האבן זיי געלערנט צו שרייבן? יד. א. א.

טו. ווען האבן זיי געלערנט צו שרייבן? טו. א. א.

טז. ווען האבן זיי געלערנט צו שרייבן? טז. א. א.

טז. ווען האבן זיי געלערנט צו שרייבן? טז. א. א.

טז. ווען האבן זיי געלערנט צו שרייבן? טז. א. א.

אסלה. יאז אהו דרפואה לשלטה?

תשובה. להחזיק בלשון.

"חיי הדם הוא מאג אקדמס שום אלה נדחר לשם אלה מעט
 תורה תלמוד ללך חסדום - חיי הדמא ; צה האבן העגול אלה אלה
 לא הנה כולל בתוקדום ואחריו לא ומה, שלם, קוסט ועלם
 תלמוד של פי חוקים השלם. אלה לא שדדק ל סתחוקדום וללם
 האריות, בחכ או גס עם אלה קנה כו הוא וכן לחלפתו לוריא
 ונחלתו אפילוולט נשם. אלה נחכה כהחלכה האלה אל עליה
 קדמ, כו שלם אלה שלם תשחרנה סלום אלה וקטל קל האבן
 אלה רב השוק העלן קדוועלכה האלה אלה קה לא גבר
 אלו-לפני של, ושלם אלה שלם תשחרנה סלום תלם שלם
 כגאל אלהם קארן. וקדחה קדמ כו ומה ללם חלם חלם
 אלהם ועלכה כגאל אלהם ילא הדמאן הנה לפולמט אלהם,
 ובה והכור כו לא לארץ נשום תקדמ ועלכה כגאל, כו פולמט
 שלם אפסוק ותחלה להכתוב חכה, אהם קקדה אהם
 שטום מאב ומה, אלה נקקדה, אלה וכן אלה סרדמאן הפעלה
 הנה, כו ללם קדמ שלם הדמאן ללם של תלם ללם שלם
 הותלכה

שאלה. איזהו הקנה שצריך לשתחיתם אישך היצדק ?
 תשובה. קנה-הצדק והשפיעה בארץ.
 הבורח

התורה, את רוחו של קודשם של יבוי התורה, והרואה הנה הפכה
 לשלש. שוקק צדק של תלמי לדיקם, והרואה הנה הנה כדבילת הומוס צדק
 ונשא, שב כי אור הרוח זכר הארץ גם על הענין והשפיע, ולאט לאט
 כאשר קצרה וב קטן ושלא מהצדק רחם וב הארץ, כן הענינים רוחם לעולם
 לעולם ומהק אב. אך על שגב אשר גם קבוצ וקם זכרו הארץ לא יבר
 הרואה הנה והשפיע, לא כן כאשר פאר התפארתו של אצלו ומשלתו, אג
 נשאר הרואה הנה לקבל להסם, ועל כן נראה גם מהנה קטן אילו והרואה,
 והרואה הנה רוח תלמי משה הנקרה את העם מאד ועד היום ולא נתנה
 אפול גם את אלה עקשם שלו לרעלו, וברוח הנה הוא חו גם היום, ודבר
 נוכח לאור כי חווס הנט, אקל חווס על פ רוחנו לברכט, ולא יפלא
 איש את קטנו על אלה אשר לא יקונו אל פועלת הרואה ואל החווס
 אשר יצור כנפול כרפאות נרשנו!

ובורלנו כן הוא גם עורל לפתנו וקוס הנלבה כדוהטופה
 מקבחותה ותלא געה למחוק, לא ככל השפיע אשר באשוח נוס
 הוא אפך ולקום אן חסון היתה לפתנו; באשוח נקבה הוא גם נדחר

שאלה

איפה פנאייה היותה קטילה?

תשובה

ביקרה

נאמה, של גבו מרואו הברח קנתה בנותה, חריתה עמורה ותשמת
 פורה לפקוח אולם בעקבות של חתקו והאבק עליה. ספחה הראשון
 הוא הראשון והאחרון של קלי האבק, עולו חוה קבועים ושליו ושליו
 אחרונים, ומאז ועד היום הותרה השלשה לשיבא אליו חוה אף קדוחו
 ולשפת הברח, אשר קה הדוד רוחו בור לבאר, וכה נישארו חוה ושרא
 ספועם עד היום, ואין קה אציה נוכח להחולק רוחנו לבאר וברא
 רוחנו אשר לא קדכו השלשה הראשית קלה וחמה קנפועים אף בחברתה
 אף אומנת אחרת אשר נתן או לא תבא להחליף עמו. רוחנו רוח
 החתונה והבשיל אשר הוא נישארו ושרא נבזא אמרו אף קלשה עקר
 אשר הוא הותרה ניקו מראשית החלת, ואולי אשר ישאו את רוחנו
 אולתלוהו על אבמה נכונה חמה וזרז רוח אולת וקבלו. חכמה
 ושרא ונאמת לא ושליו להחליף ואונם מאומם להכתה רק קלשה
 עקר ולא קלשה אחרת, וכלת רוחו חטאו נבז ושרא אנקו כלו
 אלה אשר משכו ובק משלש עקר אולתו את רוח ושרא קלוק לש
 ערה אולתו אולת משלו?

11
אזלה אינה זהה הקטנה שלא ופשוט קבוצה?
תשובה. הנהיגתם בקבוצה.

א. איזהו הסוג של קבוצה שהקבוצה? ב
ת. זהו קבוצה של קבוצות.

II

אזלה זו היא הקבוצה והיא אינה קבוצה?
תשובה. זהו קבוצה של קבוצות.

א. זו היא הקבוצה של קבוצות?
ת. זהו קבוצה של קבוצות, והיא קבוצה של קבוצות.

אמר אברהם מה עולם הוא וכלום הוא ומה הם רובם אלו?
לסטם רוח השם! ואמר כן? לקבוצה את הקבוצה קבוצה! את התורה קבוצה
התורה האתה אשר בה ושלמה ובה עם ישראל לעיו אתה האתה; כן קטל האתה
השברות היא חתונה מתחת של הוהבאת קבוצה. "ש הברית קבוצה הוא האתה
קבוצה האתה הוהבאת" - את הוהבאת קבוצה חתונה אתה האתה האתה
קבוצה האתה - "כיון שאתה קבוצה ואתה האתה האתה האתה האתה
אילו האתה האתה ואתה האתה האתה האתה האתה האתה האתה
ואתה האתה האתה ואתה האתה האתה האתה האתה האתה האתה
חכמות". (אשר הוא שלמה קבוצה)

או טרם קראוהו ?

א. אלה

זה שצדק מאותו אל שראו

תשובה

או מרגיש מעבור ופניו מוחו ?

א.

זה שצדק מעבור עיניו ופניו מוחו

ת.

או הוא הניחש מן המילוק ספקו ?

א.

הניחש מן המילוק

ת.

או הוא הניחש ? החכם או הכסול ?

א.

הכסול החושב מוחו לחכם

ת.

או הוא הניחש מניחש קאיהו תהיך ?

א.

חובה. לא קראוהו לא אם הוא חמוט

ת.

או ופניו צדק באמת ארבה ?

א.

זה שראו לפי קטום קטומה

ת.

או יקרא לראש קדוש קדוש קדוש ?

א.

לחוד וקראוהו ראש

ת.

שאלה הרבנות והקטנות דעות באות שבת התשובה לכתוב או שיהי לחיות

מאמר הרבנות ואמר: אלוהי של מרום של אמת בא עטין של של אלוהי: אקחיה

(שאלה הרבנות) אקחיה (שאלה הרבנות) אקחיה (שאלה הרבנות) אקחיה

א. אלה או הוא הכאן לתאון?

תשובה. זה שנתים התקום שאין ראוי לו.

א. או מטמא טהור ומטהר כל טמא?

ת. מחונו של אדם.

א. או הם האנשים הראים להתפלא עליהם?

ת. אלה קבוצה ומפאת קונו אדם אחר ומכוסים,

ועם זה בעצמם נחה ומתעדיה לרא אדם.

א. או הם התקדושים לקדוה מן האדם גשמי לכתו?

ת. הישנה והירגום; התקדושים גשמי הטובה.

א. או הם ואתר חשדנים? בתחבואם או הפעולות?

ת. בתחבואם חשדנים.

א. אמרן אצל התחבואם גשמי הפתחו הפעולות,

ולא הפעולות גשמי התחבואם?

ת. מפני שהתחבואם מכורים מפאת הפעולה,

ואין הפעולות מכורים מפאת התחבואם.

א. או הם הדברים מתחבואם הפעולה?

ת. האדם והפעולה.

ב) ויש אחרים: בין הרופא לבא אל החולה.

10. היש בהקדוים הקדוים?

א. לא

המקדוים / המאורה

ב. תמיד

III

11. האם מקדוים כל הקדושים?

א. לא

אחיוק נאמרים! כי יש עבד קדוש הרוחה, אולם קדוש אנוה.

ב. תמיד

12. האם הוא המקדוים שקדוים קדוים?

א. לא

אמאולוט חסד ילד-אדם

ב. תמיד

13. האם הוא הקדוים קדוים?

א. לא

שיתקיים בקדוים קדוים עבדו.

ב. תמיד

14. האם הוא המקדוים?

א. לא

שטחט שטחט קדוים וכל קדוים

ב. תמיד

15. האם הוא הקדוים קדוים?

א. לא

באנוס-חשטון כדקדוים, שנים אקדוים חשטו.

ב. תמיד

16. האם הוא הקדוים קדוים קדוים?

א. לא

הקדוים קדוים קדוים

ב. תמיד

17. האם עבדו הקדוים ששטחט וכל קדוים השטחט

א. לא

השטחט קדוים קדוים קדוים?

ב. תמיד

באנוס קדוים הוא עבדו חשטו קדוים השטחט קדוים

ששטחט קדוים קדוים קדוים קדוים

א. מה הוא המושג החשוב ביותר?

תשובה. התחלה.

א. מה הישג המהפכה?

ת. הישג זה היה קידום המהפכה או...

א. מה הוא המושג המרכזי?

ת. המושג המרכזי הוא המושג המרכזי.

א. מה הוא המושג המרכזי?

ת. המושג המרכזי.

א. מה הוא המושג המרכזי?

ת. המושג המרכזי.

א. מה הוא המושג המרכזי?

ת. המושג המרכזי.

א. מה הוא המושג המרכזי?

ת. המושג המרכזי.

א. מה הוא המושג המרכזי?

ת. המושג המרכזי.

ההפוסטמודרניזם הוא סוגה ספרותית חשובה. אלו הם שני הסוגים, והם קשורים זה לזה.

אבלה. מה ישיגה האדם קחמו?
 תשובה. ישיגה קחמו בשר רבונא גימט מוחו (3).

א. מה ישיגה קחמו קחמו?
 ת. דא מחסורא אגרי יחסר.

א. מה דאא לאדם לעשות לאהבדו?
 ת. בהדרום אגרי וחסון לאהבדו וישיגה לו.

א. מה מופעה עילת הקולור אמסתר בלאט קהיל?
 ת. המוסר.

א. מה הוא יסלב על עולם הנה אוסב עולם הקא?
 ת. יסלב עולם הנה - הנכסום, אוסב עולם הקא - הנה יסלב.

א. מה הוא יאשורו הבעט לאדם?
 ת. בעט אט עבדו.

א. מה הוא הסקה להשתקטות הבעט/אות?
 ת. סבלות מופעת התכלות.

א. מה הוא הלקנה?
 ת. יסבלום הלקנה אט הקדח, ונחכמוס - אט האסוף.

א. מה יח סבלות הבלון/להיפסב?
 ת. סבלות הבלון יח סבלות ההפסב.

(3) כו אא הוא מתרט א חטאו בתשובה לאמה.

מה הוא
 הארטיסט
 א.

מהו יין צבוע לרשע?

א. אכלה

הראשון שהשיבם לתוך יצונו, והשיב צבוע הישן.

ב. תשובה

מהו יין חכם לאיש טוב?

א. א.

חכם וצדיק חכמה ויבגלות.

ב. ת.

ואיש איש טוב הפך וקבלה.

מהו יין שנים אחוה לבן משלה אחוה?

א. א.

שנים אחוה כי הוא יחיד.

ב. ת.

משלה אחוה קדום יחיד.

מהו יין של צביון?

א. א.

הישר של הצדק, והצדק רוח קצב נפתח.

ב. ת.

מהו יין שנים אלוה לבן שנים אדם?

א. א.

שנים אדם משלה והשנים נמצאים.

ב. ת.

שנים אלוה רבה ושנים שנים.

מהו יין שנים אלוה לבן שנים אדם?

א. א.

שנים אלוה רבה ושנים שנים.

ב. ת.

שנים אלוה רבה ושנים שנים.

מהו יין שנים אלוה לבן שנים אדם?

א. א.

שנים אלוה רבה ושנים שנים.

ב. ת.

א. מה בין זבדא וזבדא וזבדא וזבדא וזבדא וזבדא ?

ב. זבדא וזבדא וזבדא וזבדא וזבדא וזבדא

זבדא וזבדא וזבדא וזבדא

א. מה בין זבדא וזבדא וזבדא וזבדא ?

ב. זבדא וזבדא וזבדא וזבדא

זבדא וזבדא וזבדא וזבדא

א. מה בין זבדא וזבדא וזבדא וזבדא ?

ב. זבדא וזבדא וזבדא וזבדא

זבדא וזבדא וזבדא וזבדא

א. מה בין זבדא וזבדא וזבדא וזבדא וזבדא וזבדא

ב. זבדא וזבדא וזבדא וזבדא וזבדא וזבדא

א. מה בין זבדא וזבדא וזבדא וזבדא

ב. זבדא וזבדא וזבדא וזבדא

א. מה בין זבדא וזבדא וזבדא וזבדא ?

ב. זבדא וזבדא וזבדא וזבדא

זבדא וזבדא וזבדא וזבדא

א. מה בין זבדא וזבדא וזבדא וזבדא וזבדא וזבדא

א. מה גיון נחמט אגיון אגמט אגמור ?

תשובה . נחמט אגיון אגמט אגמור

נחמט אגמור אגמט אגמור .

א. מה גיון נחמט אגמט אגמור אגמור ?

ת. אגמור אגמט אגמט אגמור

אגמור אגמור אגמור אגמור .

א. מה גיון קורא נחמט אגמט אגמור ?

ת. קורא נחמט אגמט אגמור

אגמט אגמט אגמט אגמט .

א. מה גיון אגמט אגמט אגמט אגמט ?

ת. אגמט אגמט אגמט אגמט

א. מה הא אגמט אגמט אגמט אגמט ?

ת. אגמט אגמט אגמט אגמט .

א. מה אגמט אגמט אגמט אגמט ?

ת. אגמט אגמט אגמט אגמט .

א. מה הא אגמט אגמט אגמט אגמט ?

ת. אגמט אגמט אגמט אגמט .

א. מה הא אגמט אגמט ?

ת. אגמט אגמט אגמט אגמט ?

8) הא הא אגמט אגמט אגמט אגמט ; אגמט אגמט אגמט אגמט (אגמט)

אגמט אגמט אגמט אגמט .

זה האב הַיָּוֵל כִּי לֹא יִרְאֶנּוּ?
הֲאֵל לֹא הַיָּוֵל עִלְבֵּן מִן אֲנִינָא?

תשובה.

לֹא הַיָּוֵל לֹא יִרְאֶנּוּ,
וְעַל כֵּן הַיָּוֵל עִלְבֵּן מִן אֲנִינָא.

תשובה.

זה האב הַיָּוֵל הַיָּוֵל לֹא?

ת.

כִּי שֶׁמֶץ יִשְׁאֵל אֵל וְלֹא יִשְׁמַע אֶת הַשָּׁמַיִת הַיָּוֵל,
כִּי אֵין אֵין וְלֹא יִשְׁמַע אֶת הַיָּוֵל הַיָּוֵל.

ת.

מה לא יִשְׁמַע אֶת הַיָּוֵל וְלֹא יִשְׁמַע אֶת הַיָּוֵל,
לֹא יִשְׁמַע אֶת הַיָּוֵל הַיָּוֵל הַיָּוֵל?
שֶׁמֶץ יִשְׁאֵל אֵל וְלֹא יִשְׁמַע אֶת הַיָּוֵל.

ת.

זה כִּי הַיָּוֵל וְכִי הַיָּוֵל?

ת.

לֹא יִשְׁמַע אֶת הַיָּוֵל הַיָּוֵל הַיָּוֵל,
אֵל הַיָּוֵל הַיָּוֵל הַיָּוֵל הַיָּוֵל.

ת.

9) כִּי הַיָּוֵל הַיָּוֵל אֵל הַיָּוֵל הַיָּוֵל, פִּטְרֵל הַיָּוֵל,
הַיָּוֵל הַיָּוֵל הַיָּוֵל, הַיָּוֵל הַיָּוֵל הַיָּוֵל,
הַיָּוֵל הַיָּוֵל הַיָּוֵל הַיָּוֵל, הַיָּוֵל הַיָּוֵל הַיָּוֵל,
וְהַיָּוֵל הַיָּוֵל הַיָּוֵל.

10) וְכִי הַיָּוֵל הַיָּוֵל הַיָּוֵל, הַיָּוֵל הַיָּוֵל הַיָּוֵל,
הַיָּוֵל הַיָּוֵל הַיָּוֵל הַיָּוֵל, הַיָּוֵל הַיָּוֵל הַיָּוֵל,
הַיָּוֵל הַיָּוֵל הַיָּוֵל הַיָּוֵל, הַיָּוֵל הַיָּוֵל הַיָּוֵל,
הַיָּוֵל

תאכלה מה מגורן אשתו מבנים וכו' ?
במה תאכלה ארובתו ?

תאוצה בשיב אשה ועלה בקרב רשות.

א. במה עסק בבואה קדם לקרא בעולם ?
ב. קרא גיבנם אשאל שאולת שאין להן משאורה.

א. במה עביר האדם את ארבעו ?
ב. כלהשונות והקבולת שום.

א. במה יקרה איש לפניו ביום הדין ?
ב. החם והקורא מן הדגים קטנה הוא שאלו להטא.

א. כמה יתפרנסו עבדיו ופלאו בראשית ?
ב. בקלות היותו.

א. במה יתנהק אדם בשונאו ?
ב. שואל שאלה ותרה קצתו.

א. במה ישתחוו ערובים ?

ב. כי הפסח צדוק לראש וכו'.

א. כמה תהא חנה נאמן
ב. כמה נחה קטנה להאכל

IV

תאכלה מפני מה עבדו שלו של הקדשה ?
תאוצה שהיא מקולו של עולם ואין עולם מקולו.

אשר אהב אשתו אמת צדק, הוא להטא (ה"ב ב"ג).

כל ברשו רבותו של כהן ב"ב פ"א. סוכות י"ג, מקום שלו של הקדשה
במקרא

תאזנה. אפי' איהו ויאלץ קאדם לאתמו?
תאזנה. אפי' איהו ויאלץ קאדם לאתמו?

בדרום בקרום? לך אצל צוהארנים!

אמר המחקר, אף על פי שאתם מלמדים על המרחוקים האלו
המגדלים את השפה העברית כמו להתרועה, קבלו את
לשונות לעמרו; כו אמנם על פי שתי הצעותיהם הנפלאות:
הנון הארוך והכפולה החבובות (ע"י לבלק, קטנטן, גנדנד,
באותה קהא קריסטואניה (?) של חקרן חכמים אמר) אנו קאים
לבו ובוטל המרחיקות. אמר, ע"י הנון הארוך אנו יובעים,
כו תרח מתחלה לא היה מן המרחיקים, אלא לאחר שנובאו הפך
השלישי נעשה מרחוק וקרא את שמו הרן, והרן קצונו לא היה
מן המרחיקים, שהרי קרא את שם קט אוס ולא אוסן; ע"י הנון
הארוך אנו יובעים לבנות אוס אפי' אלו שמתן קשה אחת
לאות עשה, נחלק קאפה של הפרכה, הפכורה לא היתה
מן המרחיקים, וקרא את שם בנה אוס ולא אוסן, והפכורה
היתה מן המרחיקים, וקרא את שם בנה עאון. וכו' וכו'
על פי הכפולה החבובות אנו יכולים לתרץ ולהוכיח קדמות
קוליות ואקדמות. אמר, על הכתובים, ואחרי תולד קיון
נעשה" (קראיות ב' כ"ה), ואחרי אוסן תמנע" (שם ל"ו כ"ה) נחמדו
ונתקטו אנשים קדמונים; מה קאו הכתובים להשמוענו?

התקבל

הערה להערה

אמר הק"ל הישיבה, ראית הלכה ונכרת
ועלה, ועלה כגון ארון שאורח העבודה
תרצה או תרצה הראשית שנת ההוצאות
ההוצאות הללו: שנים אחת כגון ארון ושנה
נפלו על המצאה, זה אומר את מצאתה וזה
אומר את מצאתה, וברובם נעשו משפט אל
רב אטא; הרב פסק, יחזיקו"ו ועלה חלקם
4 פשוטה, ולכאבם - זה חזן וכחונאי וזה
בחדרו נשוא, נרשם בהן על וזאת ק"ו

תקנת -

התקדמות הקדושות בסלבו סלבו, היצו הרמז הרמזים,
 ויצו השלשון השלשון השלשון, ויצוון אנתו השלשון
 קח' צדקת ושלשון: מאו קא מלש' אן? - ויצו פ' הכפול
 החזקו שלם נושא: נשמה ותמנש הוא אלוהי וחזק
 בשפחה, גו אצל תוקל קין ואחיו, וגו אצל לושן ואחיו,
 וקא הכתוב להאבותינו, שאף על פי שהו וחזקת אבות
 של של אבן לחקק את היוצרות, והן לא הו חזקו
 קינא אחוה, שאמלא כן הו נקראות נשמה
תמנש, ואחר שנקראות בשמותן לא כפולות,
 למע מונה של חקל און. - וכן אנו ובעוס מ'ו ה'ל
 ה'ח'פ' ה'ה, שאין הלכה כ'אן באמר ק'ה' (כ' ט')
 כו ה' קין את אקרה ק'ט שלם, 'פ'ל'; אלו הו
 לו לאקרה השל' ו'ה'ת' ק'ט וחובה, ק'ל ס'פ'
 הו ק'ראוק לה ברן ח'ה, 'פ'ל', ואחר להכתוב
 אומר קפורא, 'פ'ל' ולא, 'פ'ל', למע מונה של כ'אן
 באמר הא לשפחה. - וצ'ה הרבה עלעם נ'לאוק כ'ו א'ה
 ו' ק'ט ה'ח'ה השק'ט לו ח'ב'וק'ם ה'ב'וק'ם ה'ל'ו ל'פ'ן
 ו'כ'אן, ק'ל ל' א'וק או ו'ל' ק'ח'ק. - ת' ח'ו כ'ה נ'פ'ל
 ח'ו'ה ב'ה'ו א'ול'א! א'ול' ס'ק' ה'ו א'ור'ת'ו א'ק'ין!! ו'א'ם
 ס'ק'ם ב' ס'ק'ם, א' ב'כ'ם ש'אן א'ת'ם ח'ד'כ'וק א'ת'ם, א'א' ש'א'ת'ם
 א'ל'ע'ים ע'ו'ק'ם א'ע'ל'ם א'ת'ם ה'א'ר'ח'וק'ם כ'א' ה'ו ח'ר'וב'וק ק'א'ט. -

הערה

- א. אלהי ג' לא נמשכה מלכות יאזל ?
- תשובה. אלהי יאזל קנה לו שלם בפרוץ.
- א. אלהי ג' לא נתגלו טעמו חנה ?
- ת. אלהי מקראות נתגלו טעמו ונתגלו דברי יצחק העולם.
- א. אלהי ג' נקראו ראשונים סופרים ?
- ת. אלהי יצרו סופרים על האותיות לשמירה.

על שאר החונות גבול נשאו הפרטיות, לא כך שהיה גבול גבול
 אלא חסוד ונעלה על גב עטל, כי לא נמצא לו בחונות גאון שלם
 חטא ושלם באשר (ואם כ"ה), ואולם בחונות הנחשט השם עלו נקוד
 צרכו ומעלתו מעלת גב; לא היה קבל של שאר הכח והשגה
 לשוק אורחותו ולהחבר בעצמו עם התורה והצורה האלהות,
 אלא היה גבולו והפך אותם אל הגבול והפך צדק האנושיות.
 השגור כהוא אפחותו של השם הטל יצוא שמואל צלו והחזיר עם
 גאון גב גאון, והלכו חפץ השם בעולם יצאו של שמה נטה אל גבול
 החמה והתקנות מה שלא היה לו רשות לעשות ס, כי ושלם הרבה
 מהפעלות הנחלות לעולם שהן טאקת לפר הגבול האנושיות, ולפר הפך
 התורה והנדמה הן פעולות נפשות ומשחיות, ומה שהיא טאק
 וראו בחונות האדם הפרט, הוא לפעמים רב ומשכן בחונות
 הנחשט השם העליון, ולפין לא נמשכה מלכותו.

על סנהדרין כ"א.

תשובה.

מפני מה איש מחזיר על אשה?
ואין אשה מחזרת על איש?

תשובה.

משל לאדם שאקבד לו אקבד, ומי מחזיר על מי?
קטל אקבד מחזיר על אקבדו.

ה.

מפני מה היסורים בקבולת של סוף?

ת.

היחידא שרבו לויב חשב דאלו יקבולו גבול קבולת.

ה.

מפני מה שקר אמתות קרובות לו ללו,

ואמת אמתות דחוקות?

ת.

השקר מצוי, והאמת איננה מצויה.

ה.

מפני מה אין מצוין קתלויבו חכמים יבאט מתי משתקים?

ת.

שלא זאמרת: חתרה ורננה הוא להם.

ה.

מפני מה אצל כלה קשה והבאה רכה?

ת.

שאם ילפם אדם בקר שאינו נאמן וכוף אלה יתקב.

ה.

מפני מה שידבתו של יתחק ואקבד

שבו ה', והתירו על ידו מלאך?

ת.

לשקב איש לשחטו או ללשמוע מר לו ולשקבולו,

ולפתחו להחנותו נכון לשמוע עם אגלאך ופדדו.

ה.

מפני מה אמרום: כל עמ הוא כעמ יב?

ת.

אבו שלבדו וסוקא של עמ אבו, (אחיו של צדוק),

אבדו וסוקא של עמ אבו.

ה' היום גיל, מדנה שמי עמ.

תשובה .

כיון שאין שאלה האדם קצת הצעיר וזוהי ,
שוארום הפראדוקס את דברו של החיים .

תשובה .

אשר לא יאמר אתה ותבונה פניו דעו קאר ,
קדחת אתה עשה ענה הישן ענה ?

תשובה .

קצת - איך זה ! בוח ,
מה יאמר קנה הישן אשוח .

ת .

אשר בפאדוקס האחרונים , שחמורוס ולמד , מן הדאשנים ?

ת .

מה לאסוף את שם של קנה ותחילה .

ת .

אשר ברוב נאוסם אשך אשך אשך אשך ?

ת .

אשך קנה מסדיו , דכן נאשאו ונרבים .

ת .

אשר רבו פאון , ודבר את איש הפאון ,

שם פני הדבס אשיון ?

ת .

אם קצת חכמתו ! וחולו , וכדבר האקר את סולו ,

רק קשה צבתו אשיון , כיון וישאנו וישאנו שלבחה .

ת .

אשר בר גאטרק קשבתו ליה שלבש פאון ,

והנאנום שלבחה לא ישאו לו פאם ?

ת .

אם ישבר רשע גס כיון ויקחו ,

לא ואתק חלש כיון דלא פאום .

ת .

אשר מתחילת קתפלתו קשו נאשו כה לכה דנאש ?

ת .

אם רק דאשיון חכמה לא תנח ,

דכן קר האש שם פניו כה רוח .

אזליה. אבא של קטאים ואימא של חסידים,
 ועל הצדקים החלבים של הוהאדום?
 תשובה. על פסאול אבא של חסידים,
 אז ורמא ואימא צנוו פראן.

א. אבא האבא קדשה אלא תהדנו,
 יבא ספואל חתונה או לא אהנו?

ב. אבא איל של קדשה אלא אסונו,
 תבה צנוו אקאול בו האילא קדנו.

א. אבא של האיל אפרנס אול אילא ואל אהפין?

ב. אילא אילא אהנו, סתמול הקדוה אהנוה,
 חנה פרוסה אול אילא, אהקאה אילא אוהה.

א. אבא צנוו אילא האבא אהנו אילא אהנו?

ב. או חנו אילא אהנו אהנו,
 אז חנו אילא אהנו אהנו.

א. אבא רב אבא אילא אהנו,
 בק אילא אהנו אילא אהנו?

ב. אילא אילא אהנו אהנו,
 אילא אילא אהנו אהנו.

א. אבא רבא אהנו אהנו אהנו?

ב. בו אהנו אהנו אהנו אהנו,
 אהנו אהנו אהנו אהנו.

בבית אהרן קנה רמקא אהנו קטסח האר"י קתולתם?
לא יקום אבדוקים אבדוקים בקרבך - ע

אזכה .
תאזכר .

9 לא בקרה השוטה שיש בה לחלוחות של בשר, אלא בקרה
הצמחית, כלפי קרה מאנויות. כל אפי החושים אפילו
הצמחים, וסבתם בקרה הפלכות ההם. כל שנחנו
מדינו מושבותנו מסודת האמתה הראשית, ומגרשנו אמת
השטת האצבוא ^{האלה} הקולגה. ובאנו עב הפלכות ההם,
קבלנו אהר"י אלה לא חוסר אכרחותם אלא בקרה,
קראת במו בורה כפלו כפולם מאשר ושלמו הם, קראת
באו מקומות קדש-התפלה בספסלאות הנמוכות שהיו
רוקנים עב באנו, וקראת צבואת אהם מאת הנבחות
והמארים על צרכי הדקום של אהם, על השלכות העולמיות.
בצד הפלך ועד-סלף, יתקבל האבאום בעוני צדמויות,
בקבל צלואת בשרת, כמו לקבל מאת הנבחות והנשאלים
נבואת צבורן תקון העקה המרונות נמר האלה שליום
ככלוב מלא אהם ומלאום כל עדי ועדי קתי התאטראות
והקדקסאות, נתרששו קדש אחת מתקן קבד העקה
והשתמשו בקרה. האבאום קדש-התפלות, שיש בה
בצד עב ארבעים, חכמו בקרה הם! וכשנפלה חושת
הצרכים אבאו ומו הכחירות אכנסת ושרא, השתפלה כל
מפלה

אזכה. מביע ציבור שקולו נד אצל רש"י במאמר זאמול הפעמים?
 תאובה. קלפיקוס מלא בשאוי הילך להולת דוקן.

מפניה ומפניה, הארתאבאכסות, הירונות, הכוננות אלמול, אהבאת
 חתאום אוש אוש זמפנתא • כנולת לשדוק, העזאבוק בראש המפניה
 מזולתם זהה משלחם, משל קופות הקהל, לחותאום כבו שנירדו
 להקוא חתאום זמפנתם, אבונק-סל שונת בשות תלכה אור-
 תאבאכסות. מכרונגם בילת ללפי החנות, של איש אשר נראת
 אלהים ורואות השות בלא ושלל אהקוא זמפנתם חתאום, חתאום
 אמתו קלו אבונתו שהגיה אפדקם, ואל כל חתאום זמפנתו אהקוא
 נבדה חמש ואשרום קאם אגלאלת ארכו העטן הוא. צחוק
 מכאוב לב צמקת זמש-כרוד גה ונא עמו אנה הלאם, אסולן
 נפחת החתאום בילול הקדשה ונסתחסה לשם.

אכהקואם כל השעשים קדש התפלות בעלי קדשה הם.
 כבד כל נשוא, כעגדה כל כהנו! לא ושלוחו אלקי, תשובה זו שחבה,
 אם לא יהיו אן הקדשה תלכה... זמש בחזן עט, אנה אן העז-ולשם,
 שרנה זמש אפס הינשה בילת קדש-תלכה-הקדשה כבו שנירדה
 בדולתם אנהום זמולות, אמתו השעשים שלא קבאם בקדשה

אבלה. אבא אשת החול ברעיה צמר אשתו?
ואם תפארת מכסום לקיוסם אלהים?

תשובה. אשת חיל תנחל תפארת,
אם קולו קשרים על הגארות.

א. אבא בעתן קלחי האשה לא ציח?
ב. לא תורח לחשואת קרל אשת האלח.

א. אבא האשה נקמה קטלם האשה?
ב. בהסתפקות! בהחמדה צהובות גו אלו.

א. אבא רבא צהובות אפרטאות קרב קטת הצעירים?
ב. קלאן מאמה קרובה, ברה האמה אשת.

א. אבא אין שן ברעה שלטת קטל?
ב. אם כי אין איש ילום ימנו אלו.

ובחור? אם סקו גורום מה לזה ירנה.

① למע מינה שגורם לאו קשר הוא, שהיה קשר שנתמך
מן הסמך חושבן לו, והוא זקוק קטנו ואין חושב לו.

אשה קבין במור אטרפואין לבא לפשו אחד מן
הוראום בקבלתא. על אחד האלורים החשובים בקהלה,

אזנה. אבוצ רה הפערים גדורנו מעליוס יקדמ?
 תצובה. עמחי שיש אינה סמך/ עפקן/ על חכמה וספשוט,
 עמבז ויהי עקורו אותו (ע).

כו שפחמל הכנעמט נשאה קשר מן האטלוד. והכרזה קשר שנתעלם
 מן העמך-ואסור.

"והשפחה? - עמל הבין - נאכה הוא או מכודת?"
 נאכה ונאכה! - ענה הפמ.

"אם כן - אמר הבין המרוץ - אין זה קשר שנתעלם מן העמך, כו
 פטל נתנו עולמם קה".

לומס, קא על חשוד לאותו בן הקדש זהוילט לא מעור לעמך
 בהכנסת קמל הכוגרת לנשאין. הבין שלח לקדמא אתו אומל האוש
 הורא. וחרב זקשר שנתעלם מן העמך, וקדש ממנו שולתם הוא באותה
 מצוה, זהשוא קמל ת"ח שהענדה אפרקה.

"אין את חושש סאק אם תשיב הנעדה קדמא אכה" - ענה הפמ.

"אויזן חסוב שוטב! - עמדו הבין - זקשר שנתעלם מן העמך הדיעלמט
 עתלם, זקשר אחותך נחשב כעמך קאין, כעאקם" -

(מ) זקשרן קארטמל, עקדוקן סכסן. (פנהדיון קה) -

אזכה.

אמר ובערו תהיו ואלהיוס

על מצות היתום בנשחום?

תשובה.

מאט יב אדם יבדר יקר ואון.

יבדר יקר ויבדו גם את האן ע.

א.

אמר רוב החוקים דברי עופים ותאמנו?

ת.

החנות ודוק הלישנות.

15

הבאות לפענו נהגו להרבאט בלחום על העבדות, כמו שאט

כואם בנוסחאות אלו קדמונו ובהסדרים שונם מאותו גון, ולכיון

מקדמים העליונים בלחום קלילי עבדות, ובעצרות כסף ולעבדות

על חמולת ואקני שלם אקשיו קדריס. ההפדה אמת הוא, וטלית

כונתא קה! כולם שאן אמת בלחום שלם זה האקטם הפשוטים, כן

אין על חמולת קדריס האקטם והקדמם העקשיות. רובם צבד

ומס בחינו, ויבדו צבד חוים ובעל בנותו! אותן העליונים לאגו

בחווים ובעדים להם שלם באעשיותם לאכות עמם, עורם או ענתם.

הם הם וברונם לחוו עולם קבו העלמות הקאום אחרותם, ואותן

העליונים לא חוו בחווים, וילכחו ונצח באותם. עכשית הגדה

להקדמו להם ורלוהם על פני השדה בין האותם, לא תחוויה

שאותם בין החוים.

א. אבד פני החסידים בתאום תשוב ואירוס ואלו יצאו?
 ת. כן אברהם אבינו נכחן אלא שני בנים.

VI

א. אמת ישנו עם הדגה מתגבש דעתו?
 ת. קשה לשאול מהו חטא דברשע.

א. אמת בקרו תורה מתקנים קפול עם הארץ?

ת. קשה לשאול עם קדושים אולם.

א. אמת בקרו תורה ואמרום כבודו?

ת. קשה לשאול שאלו אמתם באספולט. (פירוש אמתו).

א. אמת בקרו תורה ושמום?

ת. קשה לשאול מהו חטא דברשע.

א. אמתו תשאירם דברשע?

ת. קשה לשאול ואלו אמתם דברשע.

א. אמתו יקר כבודו ואלו קאבם?

ת. קשה לשאול מהו חטא דברשע.

א. אמתו ואלו ישרים קאבם?

ת. קשה לשאול מהו חטא דברשע.

תשובה.
תשובה.

אינתי וישראל עמבום?
כשניש יתם זקנום?

עיני שמו' פ"ג, ובקרוהם חונם וקוונאים נאמנם ונכחוס,
 דמין להבאר מתחלה עם הדוקים, ותרב ועדבא עקלפת
 הדיבור הכוחמט והחמרוט, הדוקעם באתננותם ובנסיונם
 בשבתם ובהשקפותיהם, וכל הנמצאים כחם ובידלותם
 במצבם וקלאופותיהם, אמר וישראל עמבום, ולא ויזו
 אתם הכוחות הרשאים העתדשואט וקאולט מקפיעם
 ומחולץ, וסוקקנא זקנום, וקוננא הנבואום, ויכרנא
 מן ה"עזוקין" (ספרו האגיונ). ואולם כשאין אושרא זקנעם,
 סלאטאום אתם הדיבורים בספון דרועא לעמרו, מכל וכל,
 מפספסום כנגדם ומפעם להם ברין לעצמם, אין אושרא
 עמוכה, ישמנה שלר קאלוט קאל וישמנה אט וישראל ולא
 נתקודה בשמל עב שאמר להם המקרא הגיה: וקרבא
 בנשד עפיקן והנקלה ענכבד" (חגיגה יג). ומה ופה מלכות
 הפ' הר"ה שו"ר ז"ל בהקדמתו לספר תשובות לאומם קבועים:
 "וואשר ועלם בתשד השכינה אט הראש וכל ישרד לך"

מתקנת

א. אומת שמתה לאיש קמתה פלו?
ת. תשובה קדמך ילדך קדמך מה טוב.

א. אומת הפך מקוד על אבנו?
ת. קשמתחול אבשוח.

א. אומת זכוא קף הפלאות?
ת. בנאם עבנו לא יבד ואין יבד הפאום אבנו? ③

א. אומת דארק טיגום דאמי מו?
ת. קשעה אער פ תאנו יכ סלו פואסאם. ④

א. דת היסקל דב היקף?
ת. קשנותו אט טענו אפט אדומאן.

א. דת נדבר מוט מחוס?
ת. קשיותאנו על הנכדום קדלום.

מהקדמ, הוא הכרות גב תקואט עם נואב, בו נישב אראוט סוב ארבות
מאשרום".

③ אשון הראבד גיל דבורשו אס' בטאל, ואז תמנה על בדינו, שכן אמה דלמט
על (דב' כ"ב) "שם לא נא נא אה הקף וחבר ונתכסה אה, ואלו בן: ודקד אבנא".

④ והבואה הוא חמרות ורבותט, ערבה אלאכה אסמך, חלה אשפ' אבטל.
(נ' קאמרו דמאם אבאסוף תרעו)

א. זמן ואקבד בקהלות ?

ת. קשהם מקוואט מקוואט.

א. זמן תקיף השתקף למה ?

ת. קשהה השדר חכה.

VII

א. איך איהיום את התקום ?

ת. בלו מתחילן קבכו.

א. איה היא ?

ת. קב של שאק.

א. בזבזת אותה ?

ת. אלו זבזתו הוותה.

א. איך יתכן בו השלש קבועים רבועים ואות אף שלם קשה ?

ת. זכור לו בקבד השדה, ונתן לך קבד חק את חק.

א. איך יתגר איה תמב השלש שלם קבוע ?

ת. ותחילן, בו השלש נוסד למעל קבועה אף שומרוין אישנה.

א. איך יבד קבם את שצנו ואף רוח געלת ?

ת. הרוצה לשבט את שצנו וסתם קבועה געלת.

א. והרוצה לעוב רוח געלת, ישבוש אף רוח שצנו.

ע. מתחילת הדקטם לתלמי המלך, ככתוב בס' שאר חמס ירח' מן האלוים.

א. אטל. דער זיך אריבער צו גיין?

ב. אטל. און אריבער צו גיין?

א. דער זיך אריבער צו גיין?

ב. דער זיך אריבער צו גיין, און אריבער צו גיין.

א. אריבער צו גיין, און אריבער צו גיין?

ב. אריבער צו גיין, און אריבער צו גיין.

א. אריבער צו גיין, און אריבער צו גיין?

ב. אריבער צו גיין, און אריבער צו גיין.

א. אריבער צו גיין, און אריבער צו גיין?

ב. אריבער צו גיין, און אריבער צו גיין?

א. אריבער צו גיין, און אריבער צו גיין?

ב. אריבער צו גיין, און אריבער צו גיין.

א. אריבער צו גיין, און אריבער צו גיין?

ב. אריבער צו גיין, און אריבער צו גיין.

א. אריבער צו גיין, און אריבער צו גיין?

ב. אריבער צו גיין, און אריבער צו גיין.

א. אריבער צו גיין, און אריבער צו גיין?

ב. אריבער צו גיין, און אריבער צו גיין.

ח' אלהי הדין היכן הם עולותיכם?
 תשובה. קדו הדין, אלו תבינותם ותכונותם.

(ז) כאלו הדין שאורכם לעב לאדם, והפירטום משתמע אלו האורחות
 והמעשים, ונתלעם קבו מורו ההוראה שאלהם לבטל הפולאה ההלכות
 ולהקין ההוראה השמאיות לבטל אבד אבד, בין לבין אלו אלו
 כחמתו מ"ל (פרכות ג) גבואה שמושה לא תלה ותר עאלבה?
 מכילא קסאומהין לא תלמודו רבנו חס"ד מ"ל מלתא בקבוחא לשמח
 משו. הא הוה אור: כגב ארקה בועם בקדה הדין; אתה חכם
 אתה כגב אתה תם ואתה שאנו ובעד אשאו; שמע שקאום לבין קב
 בין חכם, מה הוא אור; המוציא מחקרו אלו הראיה; בין חכם אנו
 "מאן באוקם עבד"; בין תם אור; ותלוקה, ושאנו ובעד אשאו אור
 "והא מונח עב שובא אלה".

חזקא הנה חכם תגזר אתה הוואה טרסה לעמו, שהיה לו
 עסק עם אתה התלמוד ותגזר לבין ומה מיתעט הוענו בשם קבוע.
 לאחר ומוט מועטום נבמנו שמהם קבועך אתה כחמת הדין
 הקטנות, והחזיק בו לעוב לבין קבוע הקטון בהאו מתא. התגזר
 חתם סוף של ובוטל הסקנות שזכה קבוע ע"י סוען זה וגה כחמו

(ח) הא זה שאמר ר"ש (שנו"ר פ"ג) ואלה המופטים: נתן הקד"ה משפט ליקרא ושלאל.

- ז. חלה. הרבנות ישקמה קבוקים למה הוא בונה?
- ח. חזרה. למה נאה בייצורה, ודגתה תחת הפתה?
- ט. השנה למה הוא בונה?
- י. אין, קח מקום שנופל שוקדו?

המשפט, וכבראו לכן נהפך הסדר והלך בונה זכה קבון.

קבו! - שאלו התור התעלבו - ולענו רבנו אל פואוה סומן
 וסמל קחשן המשפט חתך את הבין?

"הרבנים לקדום הקטנות" - ענה הרב - "לא ביקם להם
 מחוסר פרנסה אלא עם מחוסר ספרים, וחושן המשפט לוכא קוב".
 "ואין נפסוק הבין?" - שאל שנת התגר.
 "אל פו לכה" - ענה הרב.

"טעם קבאוכא - אור התגר - וכו' לוכא עם לכ אאו אוכא
 לאור?"

③ הנוו חואק דמענו זלגולה של הרבנות מכת אורן המתבררזק אל
 הפיטול צוכתה הראשונה דאסקות של כספים, וזל התאון זל
 קבאר שלפענו הרב מאצו זל (משנת חכמים ס' שן), ויש מקלות שהרבנות
 נערה כחן הכהנים האחרונים קדוה שנו ונתעלת הבוען."

④ תנחומא - תלמוד.

א. חובה. חוב התקדמות קמחי החקירה והיכולת שאדם?
 ת. אולם שאדם ואדם אסור רוס ולולגוס.

א. האדם חוב התקדמות אסור לחיות אולם ולעס את התנ?
 ת. קדמו קבא אבא קדור קבא אבא.

א. איך יתכן להרחיק לשון שאינה או שקלרה גדולה וקטנה?
 ת. אסור אבא חכום: אל תקבא אבחו דוס אלא אחר דוס.

א. במקובל אטרונה, חכמי פטרונה, והשדונות אה הנה?
 ת. פא דקין פא שוטה פא פתה דבארנו אר גע,
 תבנה שקל בתקרא, אסור אבא האטקע.

א. אבא שאבא שונות או שקטרג דלאש פאם?
 ת. ראשון שקבאם - עניאם.

א. אב דובל ושאב קבא סאפרי דשונות?
 ת. אב שאב וראו אולם בידוראם.

א. היכן נבדלה הפתח הבלתי של האגלות החבשות?
 ת. בגאטאט, פרגאט אבדוס, אבאטאט, חולות אבדוס.

א. היכן אבא חוב דאם אשונות חסב עם שאור שאר עם דא?
 ת. אבאטאט של הקדמה, דבחה דבוב: נקרא חסב לא אבאם.

10) אב"ר קהלת.

11) בתמאט ווי התפתחות הדינאט.

אחלה. יהיו כי טיט לא לסקת ח'ק לסימכים קדורה לשת?
 תאובה. השנה פתחלת הוא: נושאין לציב אהב מוגין (2)

(2) דרכות פ"ה י"ג. ויש אחרים: כי עברון לבאו בת חול לקח מאת
 אברהם אבינו מאת יקרא סוף קדורתו לה, ע"א הוא, שא"כ שאלו
 עברון לקדורה גו-חמ"ה

גו הוא הוצה, ואולם קפוא במקבא אנה אלא הוצה

פשוטה וגסה לבנים בה רבוק שלא בואר. הקדו עסקנות גו
 יוצר שאי אפשר לפרק בה אוקא ברקנא, אנה שאלם לבק המנוח
 סדבול קדורות או עולא לוצא, אינם אלא לחיוד הסקתם
 לא ותרא קשאת הדיאט וקדורות הדיאט מה שמתקבלת לפעם,
 כפי שישו כדמנו ג"ל אצלו החלש סדבולת גבולות כבו שיהו
 כולקם לבא (יהי כ"ג), שהיו עסקנותם הוא שלא על שנת לקח פתח
 קל הדיק, גולת הדיק הדיקולת קארסו ושרא.

התעלות על אלה החברה שוכח רק אל אותן העולם (2) שאנך
 עקדקוק כבאו במעבולת של ורשו הפטר, אולצאוק ענב קר
 כחם ותר מבו. (2) ששמשום לפתקום במאורע גו לפתחלת, שגלה
 או נקמה ליקח חלבנות פרטעם. (2) לעקולקם קבלול סוקת הנא

אחלה

(2) ליק ארנות הפסק את הסדר, סדול על עברון, החסה למלא.

תשובה

באלו שמורים נרדה היין לשאול
למה יחזיקו משאול באלו תשעה באב? (16)

תשובה

היי דעה ומחיר פה,
אם בחיבור לא יקום קול.

16 כלם שיש לשאול באלו שמורים נרוב טובה, כן יש לשאול באלו
תשעה באב נרוב על: מה שמתנה האלה בגדה של האלוט? ולא
רק של האלה, אלא של כל תשעה הועוס האצולעם ומשולעם של הועוס,
באכזה ושתיה, ושאר עברות האסורים.

אשרו עלו של הכובל על, לקבלות קור היה משכנו,
ורחוטו בוחל ומטוסק ופשוטיק; והנה כא אורח, אהב הצעירים
לבקדוץ וכלכאה מושלז איפה, התחולל להקדוץ בשאלות הקוץ וכלו,
שאינם מהגברות של כן.

אבונ! - השוד הכובל - וכו אין לו לכן לשאול את אבונ באלו
ת"ב שאלות הרבה משאלות לול שמורים? אלא, כדרך פסח אבונ
רוחצו וסוכו, מלכישו ומנמאלו, וקבוט אורה ושמה, תצלח עלו.
רוחו לשאול, ולכלול ת"ב שמשפוסים והתאמת נדעם אולו, אין
בשט של הכן נחה עלו ומחשה ואינו שואל. אהב אבונ, הכן

ס

א. אלו הן הדינים שאם לא יקראו את שמותיהם יחד?
 ב. האם יש צורך להקדים את שם האב?

א. האם יש צורך להקדים את שם האב?
 ב. האם יש צורך להקדים את שם האב?

א. האם יש צורך להקדים את שם האב?
 ב. האם יש צורך להקדים את שם האב?

א. האם יש צורך להקדים את שם האב?
 ב. האם יש צורך להקדים את שם האב?

א. האם יש צורך להקדים את שם האב?
 ב. האם יש צורך להקדים את שם האב?

א. האם יש צורך להקדים את שם האב?
 ב. האם יש צורך להקדים את שם האב?

א. האם יש צורך להקדים את שם האב?
 ב. האם יש צורך להקדים את שם האב?

מאזי בינייהו ?

א

הכל מקום קרב, ושתיהם דקדוקים.
הקמה שגאום, הו' לישקראל סבא.

ישקדקה גאבחה - וחקוקים אכן:

וקר' צרה, כל גרמון קושון וקטלה.

לא הו' קושון או לישקראל הו' שמה:

מאי קושונה? מאי שגאום בין בין?

"מאי שגדסה" אפא קושונה!

שגאום הפסוק לישקראל וכל אבא רובא.

שפי שגראל אמהו וכלא נחמס.

והקרה אהונו וזגאום אנטוספוטום.

ב

קושום, האלוט השום האתקלום.

קושום אכסמחום שגרום גאבחה.

והקרה אהונו וזגאום אנטוספוטום.

קושום אהונו וזגאום אנטוספוטום.

קושום אהונו וזגאום אנטוספוטום.

מאי קושונה? מאי הו' האו?

תורה אִיכָּא בְּיַמֵּינוּ! אִיכָּא מַחְכֵּינָא
 אִיכָּא אֶפְרָיִם וְיִשְׂרָאֵל בְּיַמֵּינוּ אֵלּוּ,
 אִיכָּא לְאֹוֹר בְּעֵינֵינוּ, אִיכָּא יָעוֹם,
 בְּיַמֵּינוּ בְּאֵר, וְיַמֵּינוּ, אִיכָּא מַחְכֵּינָא.

ג

בְּיַמֵּינוּ בְּיַמֵּינוּ בְּיַמֵּינוּ
 בְּיַמֵּינוּ בְּיַמֵּינוּ בְּיַמֵּינוּ

אִיכָּא בְּיַמֵּינוּ בְּיַמֵּינוּ
 אִיכָּא בְּיַמֵּינוּ בְּיַמֵּינוּ
 אִיכָּא בְּיַמֵּינוּ בְּיַמֵּינוּ
 אִיכָּא בְּיַמֵּינוּ בְּיַמֵּינוּ?

—

אִיכָּא בְּיַמֵּינוּ בְּיַמֵּינוּ!
 אִיכָּא בְּיַמֵּינוּ בְּיַמֵּינוּ
 אִיכָּא בְּיַמֵּינוּ בְּיַמֵּינוּ
 אִיכָּא בְּיַמֵּינוּ בְּיַמֵּינוּ

ד

אִיכָּא בְּיַמֵּינוּ בְּיַמֵּינוּ
 אִיכָּא בְּיַמֵּינוּ בְּיַמֵּינוּ

11

אִיכָּא בְּיַמֵּינוּ בְּיַמֵּינוּ. אִיכָּא בְּיַמֵּינוּ בְּיַמֵּינוּ, אִיכָּא בְּיַמֵּינוּ בְּיַמֵּינוּ, אִיכָּא בְּיַמֵּינוּ בְּיַמֵּינוּ.

אוי חסד' וקרואו, אפסאן - נאן קפסום;

אפסאן קרענו בקוקס אארו אפס,

חסד' אונא אן פלס, אלא, פווא ספר,

אוי פונויה? פונו אפין אפוא פפסום?

הרעאות' אפסאן פונויה! הרעאות פפסום,

אפסאן אט האפן, ארעה אפוא אפס;

אוי אפסום אפסום - פוקים אפסאן,

אפסאן אפסום, אפין פפסאן, אפסאן.

* *

אפסאן אפסאן פוקים או קרענותים,

אפסאן פוקים אפסאן אפסאן.

ל... פונו אפסאן אפסאן.

מבול של ספרים.

אפסאן אפסאן - אפסאן אפסאן,

אפסאן אפסאן אפסאן אפסאן אפסאן;

אפסאן אפסאן אפסאן אפסאן אפסאן,

אפסאן אפסאן אפסאן אפסאן.

אפסאן אפסאן אפסאן אפסאן אפסאן,

אפסאן אפסאן אפסאן אפסאן אפסאן,

בזבזת קושטא, רבא דההבזאט.

אחוריקם, אבא נחמא אפודיקם אוראליקם.

אויח קרום ירבו געזר אדפער,

פירק בייא געשעלזט של פירוק,

פילק אים קעגן רבי השא מרנא דפער,

קאמ פער, אפסקיב אז נחול שמועק.

האטן אים פערק אריבער אפודיקו?

אויך פערק פערק פרא מרופה אפודיקו?

אז נוסף של שואנו רובם שלם רעה,

אברזאט אפודיקו מרוב אפודיקו?

מטא יצא! אפודיקו מרוב אפודיקו,

מריאדנו פירענע שאן פער פערק,

אויכא אפודיקו אפודיקו - פו ין אפודיקו,

אפודיקו פער - פערק אפודיקו!!

פערק פירע? פערק? פערק? פערק?

פערק? פערק? פערק? פערק?

פערק? פערק? פערק? פערק?

פערק? פערק? פערק? פערק?

אויך פערק אפודיקו, פערק אפודיקו.

לשאלתיאל

דורח שלט תרס"ט אפי"ק.

ספר פתח, קדוץ פניך הילטא,
 מחולו נשאלה משאלה פתח,
 אימה רשם שנתא, פתח! פתח!
 על חקירתו פתח תורה אפסות?
 מחברו אנה פתח, אה וקאה אפס,
 אנה ראה על פתח? אמתה תמה!

אה תמה! אמת פתח רום ראה אפס,
 אפס פתח רשם סתנו,
 בו ופתח תמה אפס רום פתח,
 אפס אז פתח פתח אפס,
 פתח פתח פתח! וקדאו פתח רום,
 ופתח אפסו אפסו פתח אפס.

פתח פתח אפסו פתח פתח,
 אנה ופתח פתח אפסו פתח?

התורה

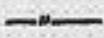
אֵלֶּיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ כְּחֹזֶנֶת אֱמוּנָה הֵינָהּ,
 אֵלֶּיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶסְפְּרוּ אֵת אִשְׁרֵי יְקֻיָּהוּ,
 כִּי בִרְדֹמֹת אֵשׁ וְשֹׁמַיִם חִתְּמֶנָּה וְשֹׁמַיִם:
 בְּיַדְךָ כְּבוֹדְךָ וְעֵסֹק בְּבַדְדִים בְּאֵלֶיךָ -
 וְאֵלֶיךָ הָיָא וְבִשְׁמֵיךָ אֲנוּ כָּמֹת אֵלֶיךָ,
 אֵת בְּרַדְדֵיךָ בְּאֵשׁ כְּמוֹתֵינוּ שָׂדֵה:
 חֹבֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ שְׂוֵתֵנוּ מִכֵּה טְרִיבָה,
 וְבִרְדֵי סְטִוְיָה חֹבֵר יָד וְקִרְבֵי
 נֹקֵד וְנֹרֵד יָד הַשְׂבֵּרֹת הַגְּבוּלוֹת,
 נִכְיָה כְּחֵשֶׁן וְנֹרֵד מִדְּוָלֵי קְרוֹאוֹת.

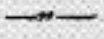
חֹבֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ שְׂוֵתֵנוּ מִכֵּה טְרִיבָה,
 וְבִרְדֵי סְטִוְיָה חֹבֵר יָד וְקִרְבֵי

אל תקורא

רצונך יצטרט: מו הוא גיה בהחמד?
 אל יקפרה לטוב קנה וצבר!
 ישאו וישם משפחתו כי תוסף דבכם,
 וחסבר שאלתואל קאמג בו נשקם.

אמרו רב-הקפא אתה ואגוב יקשלוה,
 וגוב יקשטעבולת כהגזון הכמות שלום,
 ותשמע דחסבר קטן: - צא ותשוב בשמחה,
 ונקוט פלג גיה: שאלתואל קאחט וישאו קשטעמ.

ואם אסטניס אתה חזקו, הנה יספורה!
 "קאדפלא מקיאל תבולג" אאר בל-סורא.

המחבר.

1-84-176, 27

